

Magyar Nemzet Szerkesztősége
D. Horváth Gábor
Főszerkesztő-helyettes
Budapest, Üllői út 102.

Tárgy: Helyreigazítás-kérés

Tisztelt Főszerkesztő-helyettes Úr!

A Magyar Nemzet május 14-i számában megjelent „Folyik a nagy átverés” című cikkében tanulságos volt számomra az, hogy bár megállapította „a történéshez nincs köze”, mégis jókora bekezdést szánt szakmai múltam ismertetésének. Hatósági szakemberként nem ér váratlanul, hogy szakmai előéletemet firtatják és vállalom az orvostechika terén kifejtett több mint 25 éves munkásságomat. A Diagonnal kapcsolatos hatósági tevékenységemet illetően is készséggel állok a nyilvánosság elé, természetesen a köztisztviselőre vonatkozó szabályok betartásával.

Ugyanakkor magánemberként sért az az önkényes beállítás, ahogy megpróbálja korábbi munkahelyem tevékenységét jelenlegi hivatalom piacfelügyeleti eljárásával összefüggésbe hozni. Nem az a baj, hogy kérdés merül föl Önben, egy „különös véletlen” kapcsán, hanem az, hogy nem tett erőfeszítést a valódi ok megkeresésére, helyette – a cikk koncepciójába kétségtelenül jobban illeszkedő – félrevezető, megalapozatlan valótlanosságokat sejtet. Ahogy nekem, mint műszaki szakembernek, részrehajlás nélkül kell döntést hoznom orvostechikai eszközök megfelelőségéről, úgy Önnek, részrehajlás nélkül kell tájékoztatnia a közvéleményt egy ügy háttéréről. Rossz eszközzel még a rossz ellen sem lehet küzdeni.

Egy-egy speciális szakterület esetében gyakran találkozunk azzal a jelenséggel, hogy minden fajsúlyos szakember ismeri egymást. Így van ez az ivd eszközök megfelelőség-értékelésében érintettekkel is. A függetlenség záloga nem a szakember ismeretlen volta. A személyes erkölcsi hitelességen túl, a feladatok szervezethez kötődése jelenthet biztosítékot a döntések objektivitásában. Pont ezen a területen fogalmaz rendkívül pontatlanul cikkében, amikor összemossa a tanúsító szervezetet és a szervezet alkalmazottjaként megjelenő személyt.

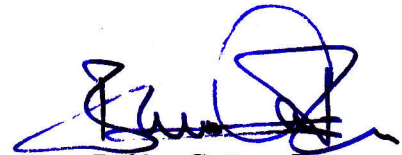
Állításai azért hamisak, mert a Diagonnal mindig az SGS Hungária Kft, mint az SGS csoport hazai leányvállalata állt kapcsolatban. Így tehát az auditálás és nem az auditor költségeit állta a megrendelő. A történet személyemre irányuló kihegyezése azért is képtelenség, mert rajtam kívül más auditorok is végezték és végzik ma is a Diagon ellenőrzését. Annál a megállapításnál, mely szerint Kern ragaszkodott személyemhez, csak az lenne abszurdabb, ha azt a következtetést vonná le, hogy személyem miatt kötött szerződést az SGS Hungáriával a Diagon.

Az igazság ennél sokkal prózaibb. Mind az egységes minőségirányítási rendszer szerint működő multinacionális cég, mind a külföldi akkreditációval is rendelkező tanúsító szervezet számára kézenfekvőbb és olcsóbb, ha az egész szervezetre egyetlen tanúsítvány születik, melyet ugyanaz a szervezet felügyel. Tehát nem az „egzotikus utazás” költsége az egyetlen tényező.

Nem biztos, hogy főszerkesztő helyettes úr tehet arról, hogy állítólagos „útítársaim” beszámolójából is valótlanságot szűrt le. A 2 napos auditálási munka után legföljebb a legközelebbi járat indulásáig érezhettem „kellemesen” magam vendéglátóm terhére. Az viszont tény, hogy 2006. évi Brazíliai utam előtt az akkori minőségirányítási vezető Harmat Sándor - mint kísérem - javaslatot tett néhány napos kirándulásra az audithoz kapcsolódóan, amit azonban határozottan elutasítottam és nem éltem a lehetőséggel.

Tisztelt Főszerkesztő-helyettes Úr! A pártatlan tájékoztatás jogán, úgy gondolom, megillet az a lehetőség, hogy cikkéhez fűzött megállapításaimat közzé tegye a Magyar Nemzetben és az olvasókra bízva a következtetések levonását.

Etyek, 2010. május 15-én

Balázs György Ferenc